

In gelovige en dankbare herinnering aan

Johannes Albertus Olde Hanhof

weduwnaar van

Anna Maria Froklage

Hij werd geboren te Losser 7 sept. 1891. Gesterkt door het H. Sacrament van de Zieken heeft God hem op 3 maart 1976 plotseling van ons weggeroepen, om voor altijd bij Hem te zijn. Tijdens de gezongen H. Mis van Requiem in de parochiekerk van de H. Pastoor van Ars te Deventer op 6 maart d.a.v. hebben wij afscheid van hem genomen, en hem op het r.k. kerkhof aldaar begraven, in geloof aan de heerlijke Opstanding van de doden.

God gaf hem de leeftijd der sterken. Samen met moeder heeft hij onvermoelbaar gezorgd en gewerkt voor ons grote gezin. Vooral in de eerste jaren was het soms moeilijk en zwaar, maar ze droegen en verwerkten zorgen en beproevingen altijd samen tot diepere verbondenheid. Voor vader en moeder kwam de toekomst van de kinderen altijd op de eerste plaats; omwille van deze toekomst werd Deventer hun nieuwe woonplaats, toen in 1936 i.v.m. het werk moest worden verhuisd. Hij was door God begiftigd met grote gaven van geest en hart.

Vanuit zijn vaste geloofsovertuiging en zijn diep besef van verantwoordelijkheid was hij eerder streng dan gemakkelijk, voor zichzelf, voor zijn gezin; hij stelde hoge eisen. Vanuit zijn sociale bewogenheid en zijn

politieke belangstelling heeft hij zich rusteloos ingezet voor het katholieke verenigingsleven; als raadslid in zijn geboorteplaats behartigde hij de belangen van vooral die mensen, die op een of andere wijze klem geraakt waren in het leven. Hij gaf blijk van moed en strijdbaarheid, van een diep gevoel van recht en rechtvaardigheid in de eerste oorlogsdagen en later bij de Spoorwegstaking in sept. 1944; voor de kinderen moest een veilig onderkomen worden gevonden en vader en moeder leefden tot het einde van de oorlog „ondergedoken”.

Misschien was zijn muzikale begaafdheid het door hem meest gewaardeerde geschenk. Heel zijn leven was daardoor harmonie en muziek. Hij was de oprichter van de federatie van katholieke Muziekbonden in Nederland, en dirigent van vier muziekverenigingen.

De dood van moeder in 1969, in het 55-ste jaar van hun huwelijk heeft hij daarna z'n verdere leven als een zwaar kruis meegedragen. Gehecht aan zijn huis en zijn „land” leefde hij stil en teruggetrokken. Maar wel en nog maar kort geleden kon hij zijn kinderen en kleinkinderen ver weg, in Canada opzoeken.

In dankbaarheid blijven wij vader en moeder gedenken, en bidden; dat zij mogen leven bij God in het Land dat Hij beloofd heeft aan hen, die Hem liefhebben.